

Писанията ни казват, че Бог е (1) сътворил света чрез Словото Си, (2) продължава да го поддържа чрез същото това Слово и, че (3) това Слово е Неговият единороден Син:

„Чрез **словото на ГОСПОДА** бяха направени небесата и цялото им войнство — чрез дъха на устата Му... Защото Той каза и стана; Той заповяда и се утвърди.“ (Пс. 33:6, 9)

„В начало бе **Словото**; и **Словото** беше у Бога; и **Словото** бе Бог. То в начало беше у Бога. **Всичко чрез Него стана**; и без Него не е станало нищо от това, което е станало... И **словото** стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.“ (Йоан 1:1-3, 14).

„Той (Христос) е образ на невидимия Бог, Първородният на цялото творение; **защото чрез Него беше създадено всичко**, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото – било престоли или господства, или началства, или власти – всичко беше създадено чрез Него и за Него; и Той е преди всичко и **всичко чрез Него се крепи**.“ (Кол. 1:15-17)

Щом всичко "се крепи", чрез Сина на Бога, това означава, че без постоянното действие на Неговата сила би настъпил пълен хаос. **Всичко в света се поддържа от силата на Бога в Неговото Слово - нашият Господ Исус Христос**. Но има едно нещо което може да разстрои порядъка поддържан от тази сила и това е грехът:

„И Бог каза: **Какво си [Каин] направил? Гласът на кръвта на брат ти вика към Мен от земята. И сега, проклет да си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брат ти от твоята ръка! Когато работиш земята, тя няма вече да ти дава силата си**; бежанец и скитник ще бъдеш на земята.“ (Бит. 4:10-12).

„Съвсем ще се изпразни земята и напълно ще се оголи, защото ГОСПОД изговори това слово. Жалее и вехне земята, чезне и вехне светът. Чезнат високопоставените от народа на земята. **И земята е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха наредбата, нарушиха вечния завет. Затова клетва погълна земята и жителите ѝ се намериха виновни; затова жителите на земята изгоряха и малцина хора останаха**.“ (Исаия 24:3-6)

Забележете че проклятието, което дошло от убийството на Каин, обхванало и неживата природа. Причината това да е така е, защото Адам като господар на земното творение се намирал в отношения на божествен модел с него:

„И Бог каза: **Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие! И нека владеят над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всички пълзящи, които пълзят по земята...** И Бог ги благослови и Бог им каза: **Плодете се и се множете, напълнете земята и я обладайте, и владейте над морските риби, над небесните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.** (Бит. 1:26, 28)

След като Адам паднал в греха земята и всичко по нея започнали да отразяват неговия бунт към Бога. Това обяснява феномени като животинското хищничество, отровната и плевелна растителност:

А на човека каза: **Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него! — проклет да бъде земята поради теб**; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си; **тръни и бодили ще ти ражда, и ще ядеш полската трева.** (Бит. 3:17, 18)

В божествения модел земята и всичко по нея са огледало на човека. Бог е направил това, така че, поради грехът, човекът да бъде в състояние да види в събитията на природата, че нещо не е наред в отношението му с Бога и с правдата. Хаосът в природата бил една изява на хаоса в психиката на човека, и това е направено така, че човекът да има визия и по-лесно да разбере, че има проблем и да се покае (подобно на болката, която изпитваме в тялото си; когато нараняваме или сме наранени, знаем, че нещо не е наред). Ако човек бил в хармония с Бога, земята също щяла да отразява това, произвеждайки добър плод. Ето защо, когато околните народи в дните на Израил настоявали да останат в греховете на идолопоклонството си, получили следното отражение на собствения си бунт от земята на която живеели:

„**И земята се оскверни и аз въздавам върху нея беззаконие**то ѝ, **и земята избълва жителите си...**, за да не **избълва земята** и вас, когато я осквернявате, както избълва народа, който беше преди вас.“ (Левит 18:25, 28)

Затова от дните на Адамовото грехопадение земята отразява, характера на бунтовния Адам против Бога, чрез влиянието на неговия нов господар Сатана. Ако не била Божията благодат чрез Христос, Сатана отдавна щял да унищожи всичките си поданици. Сатана има полза от хората само като агенти на неговата философия - грехът. Така по времето точно преди потопа, той се наслаждавал на това, че цялото човечество

отразявало неговия характер. Хората толкова се сраснали с и утвърдили в греховете си, че това щяло да доведе до повсеместно оттегляне на Божията сплотяваща сила в Христос: **Тогавга ГОСПОД каза: Духът Ми няма да пребъде вечно в човека, защото той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години**.“ (Бит. 6:3)

Хората преди потопа отхвърляли милостивата покана на Бога чрез Ной и отблъсвали умоляващия Дух на Христос. Бог предсказал, че, с тези темпове на нарастване на нечестие, след 120 години, хората напълно ще са разпънали в себе си Христос и по този начин сплотяващата сила на земята щяла да бъде премахната и на земята щяло да се позволи да изяви напълно характера на тяхното падение: **Защото те своеволно не признават това, че чрез Божието слово от начало е имало небе и земя сплотена от водата, и всред водата, но пак посредством тях тогавашният свят, потопен от водата загина. Така със същото слово, и днешните небе и земя са натрупани за огън, пазени до деня на страшния съд и погибелта на нечестивите човеци.** (2 Петр. 3:5-7)

Хората преди потопа не искали да признаят, че Христовата сила била тази, която сплотявала елементите на света. Те смятали че природните процеси се поддържат от вродена в самата природа сила и затова предупреждението на Ной за приближаващ потоп им изглеждало ирационално. Но Писанието ни казва, че силата, която поддържа всичко е Христос - живото Божие Слово. Тук Петър показва, че **същият процес довел до воден потоп, ще доведе и до огнен потоп след хилядата години, и щом първият е бил предизвикан от разпъването на живото Божие Слово, така и вторият ще бъде предизвикан от подобен процес**. Сърцата на хората напълно закоравели в пълното им отхвърляне на Христовите апели; тяхната окончателна реакция спрямо Неговия Дух била да Го бичуват и да Го убият. Защото и Христос един път пострада за греховете ... , когато Божието дълготърпение ги чакаше в дните на Ной, докато се правеше ковчегът ...“ (1 Петрово 3:18-20)

Изгонването [удавянето] на Божия Дух чрез греховете на хората живели преди потопа, било причината за този потоп:

„**Забелязал ли си древния път, който бе тъпкан от нечестиви хора? Които бяха отсечени преди времето си, чиято основа бе пометена от потоп. Които казвали на Бога, Махни се от нас: и какво може да извърши за тях Всеомогъщият?**“ (Йов 22:15-17, KJV)

Самата земя била напълнена с разврат и насилие и затова Бог видял, че в крайната фаза тя щяла да изрази бунта на човека. Земята не реагирала по различно от нейните грешни обитатели като се „разярила“ срещу враговете си, като по един естествен начин „избълвала своите жители“ и ги унищожила (Виж отново Левит 18:25-28). Затова Исус казал на множеството в дните на земния Му живот:

„И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, **Аз не го съдя**; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; **словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.**“ (Иоан 12:47-48)

Духовната тъмнина е състоянието при което грешниците така са се уеднаквили с философията на греха, че не могат повече да гледат и да възприемат светлината от славата на Божия характер. Във всички случаи, когато Исус говори за това място/състояние, присъдата е опосредствана чрез някой друг: "мъчителите" (Мат. 18:34, 35) или "служителите, "ще ги вържат" и "ще ги хвърлят" (Мат.22:13), което потвърждава идеята, че Бог не е директен изпълнител на смъртната присъдата; това извършват собствените им грехове пред лицето на Неговото славно и любящо присъствие.

Следователно Божият съд е Неговото позволение човекът да съди, осъди и унищожи себе си:

„**Злощастие**то ще затрие грешния; и ония, които мразят праведния, ще бъдат осъдени.“ (Псалми 34:21).

„**Правдата** на непорочния ще оправя пътя му, а **нечестивият** ще падне чрез **своето нечестие**. **Правдата** на справедливите ще ги избави, а **коварните** ще се хванат в **злобата си**.“ (Притчи 11:5-6)

„**Ето, нечестивият** е в мъки да роди беззаконие, зачна нечестие и роди лъжа. Изкопал е ров и направил го дълбок; но той сам ще падне в ямата, **която** направи. **Нечестие**то му ще се върне на **самата негова глава**, и **насилието** му ще слезе на **самото негово теме (глава)**.“ (Псалми 7:14-16)

Народите затънаха в ямата, която сами направиха; в мрежата, която скриха, се улови ногата на сами тях. Господ е станал познат чрез правосъдието, което е извършил; **нечестивият се впримчва в делото на своите си ръце.**“ (Псалми 9:15-16).

„Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това ще и да пожъне. **Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление**, а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот.“ (Галатяни 6:7-8).

За много хора, описанието на огнения съд след хилядата години е финалното неопровержимо доказателство, че Бог убива:

И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от неговата тъмница и ще излезе да маме нациите по четирите краища на земята, за да ги събере за война; ... и възлюбения град; и **огън падна от Бога от небето и ги погълнат.** (Откр. 20:7-9)

Най-голямото противоречие в едно тълкувание, което представя Бог като директен езекутор на нечестивите в огнения пъкъл е животът на Исус Христос. Христос дошъл да изяви напълно характера на Своя Баща и когато гледаме Неговия живот на земята, можем със сигурност да знаем какъв е Бог:

„Исус му каза: **Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мен, е видял Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?**“ (Иоан 14:9)

Когато бил тук на земята, Христос не убил никого. Каквото и събитие да се описва в Откровение 20-та глава, то не може да бъде в противоречие с откровението, което Божият Син дал за Своя Баща докато бил на земята. Имайки предвид това, ще проучим факторите, допринесли за събитията в Откровение 20:7-10, така както са описани в цялата Библия.

Прочетохте извадка от книгата

Всепоглъщащ огън

Свалете БЕЗПЛАТНО цялата книга от:

Словото и Огледалото на природата

„**Защото** те **своеволно** не признават това, **че** чрез **Божие** **слово** от **началото** е **имало** **небеса** и **земя**, **сплотена** от **водата** и **сред** **водата**, но **нак** **посредством** **нея** **тогава** **шният** **свят**, **потопен** от **водата**, **загина**. **Така**, **със** **същото** **слово**, **са** **съхранени** и **днешните** **небе** и **земя**, **пазени** за **огън** до **деня** на **съда** и **погibelта** на **нечестивите** **хора**.“

~ 2 Петрово 3:5-7 ~